Як я до ваших ліз яскинь
Дражнились ви Сирени з морем
Між коней гзилися морських
Чи ангельським крилились хором
В моїх ушах той спір не тих

У голові розгардіяш
Одквітлою махаю віттю
Щоб дух жаркий прогнати ваш
Що на мій крик несамовитий
Пашить з німих кошмарних пащ

Десь є тут чудо пребагате
Що проти нього ви трава
Кров бризкає з моїх рогатин
І ввесь мій вигляд викрива
Убивство гордощів двійчатих

Греблося добре веслярам
Оподаль губ по хвиль розлогу
Юрма чарованих звірят
Нюшить радіючи дорогу
До тих моїх коханих ран

Вже світять на мою журу
Їх очі зорі ті звірячі
Та насміюся я звір'ю
Я над усі сузір'я зрячий
Бо ніччю сам тобі зорю

Спускаюся в жадливий грот
Люблю я очі ваші юні
Щаблі слизькі впадеш от-от

Здаля маленькі ви манюні
Доволі вам шукать пригод

При тій поважній та серйозній
Осипались у нас гаї
Та сонце пеститься в волозі
Хай ждуть матроси-марії
Їм щогли розцвітуть мов лози

Спустився я і небосхил
Враз одмінився у медузу
Я запалав як смолоскип
Тепер як хоч свій біль подужуй
Руками борсайся навскид

Пташки дражнилися з морями
Вчорашнє сонце било вслід
Списи нас кров'ю обагряли
В гнізді Сирен далеко від
Зірок рунистої отари